Р Е Ш Е Н И Е
№ 3720

гр. София, 04.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 29 състав,** в публично заседание на 04.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **7487** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във връзка с чл.145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Кула Т. С. чрез пълномощник против заповед № РД-30-278/03.06.2013г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол“ (ДОСК) при Столична община (СО). Със заповедта на основание чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ във вр. с чл. 223, ал.1, т.8 от ЗУТ е наредено да бъде премахнат незаконен строеж, представляващ „Ограда от бетонна основа с монтирана телена мрежа отгоре“, находящ се в [населено място], район „П.“ – СО, урегулиран поземлен имот (УПИ) Х-205, кв. 295 по плана на [населено място], м. „кв. Л. к-с Боревградско шосе“, с административен адрес: [населено място], [улица]. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е депозирана в законоустановения за това срок и от адресат на заповедта, поради което е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

При извършена проверка на 16.04.2013г. служители при район „П.“ на СО – район „П.“ са съставили констативен акт (КА) № 9301-414 от същата дата. Посочва се в КА, приложен в преписката, че имотът е собственост на жалбоподателката и две други лица, присъствали на проверката. Като изпълнител на строежа, шеста категория, е посочена жалбоподателката. Не са предсатвени строителни книжа, а не се твърди и съществуването им. Представено е удостоверение за търпимост №

ТК-94-К-21/19.05.2009г. Същото е издадено по молба със същия номер от 25.06.2008г., но за друг обект – пристройка, чието описание не включва процесната площадка и ограда. Поради това, то е неотносимо към предмета на делото и не следва да се обсъжда, както и приложените в преписката писмени доказателства, представени с молби на Г. С. И..

Съдът в настоящия състав приема, че са неоснователни доводите на жалбоподателя за нарушаване на административнопроизводствените правила. Процесната заповед е издадена при спазване на регламентираните в чл. 225а от ЗУТ процесуални правила, издаден е КА, и съдът не констатира съществени нарушения в хода на административното производство, които да ограничават процесуалните права жалбоподателя или да са от естество, ако не бяха допуснати, да променят изхода на производството. Въз основа на доказателствата, събрани в хода на административното производство, контролиращият орган е приел за установени от фактическа страна определени обстоятелства, които точно и логически последователно е изложил в оспорената заповед и въз основа на които е изградил правните си изводи, като изрично се е позовал на констатациите от проверката на място, отразени в КА. Констатациите са извършени от длъжностни лица, в кръга на техните служебни правомощия, като освен това се подкрепят и от подписа на свидетелите, присъствали на проверката. Този КА е връчен, като от страна на жалбоподателя е било подадено възражение по чл. 225а, ал. 2, изр. II ЗУТ в полза на жалбоподателя, излагайки доводи, че строежът е част от търпим строеж. В заповедта, предмет на спора, това възражение е обсъдено и отразено. Ето защо, не може да се приеме, че не са спазени процесуалните гаранции за установяването от страна на администрацията на действителното правно положение. Различни факти не бяха установени и в производството пред съда.

Твърдението на жалбоподателя за противоречие на заповедта с материалноправните разпоредби съдът в настоящия състав също намира за неоснователно. След като е разгледал доводите във възражението, административният орган правилно е преценил категорията на незаконния строеж – ограда, съответстваща на строеж шеста категория съгласно чл. 137, ал. 1, т. 6 във вр. с чл. 147, ал.1, т. 7 от ЗУТ.

Съдът намира за неоснователно и твърдението, че оградата е преместваемо съоражение и не подлежи на премахване. Според разпоредбата на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ строеж или част от него е незаконен, когато се извършва без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. Съгласно приложимата редакция на § 5, т. 38 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУТ, "Строежи" са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението“. Строежи, съгласно чл.148, ал.1 ЗУТ, се извършват само при съществуването на надлежно разрешение. Издаването му е задължително за ограда, както изрично се посочва в чл.147, ал.1, т.7 ЗУТ. Следователно, процесният строеж попада в хипотезата на цитираното легално определение, като съответно е приложима разпоредбата на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ.

Предвид изложеното и като провери оспорения акт на основание чл.168 от АПК, съдът в настоящия състав намира, че заповедта е издадена от в предписаната от закона

форма и компетентен орган, съобразно чл.225а, ал.1 ЗУТ и представената заповед № РД-09-1423/05.12.2012г. на кмета на СО (т.2.15). При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила; заповедта е съответствие с материалния закон и целта на закона. С оглед изхода на делото искането от страна на ответника за юрисконсултско възнаграждение, направено в представеното писмено становище. Възнаграждението съдът определя в размер на 150 лв. съобразно чл.7, ал.1, т.4 във вр. с чл.8 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в приложимата й предходна редакция.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Кула Т. С., с ЕГН [ЕГН], срещу заповед № РД–30–278/03.06.2013г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол“ на Столична община.

ОСЪЖДА Кула Т. С., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноски по делото.

Решението е окончателно.

Съдия: